

İÇİMİZİ ACITAN DAĞINIKLIK!

Değerli Kardeşlerim, Allah'ın Selamı, Rahmeti ve Bereketi Üzerinize Olsun.

Ümmet olarak halimiz eşyaların nereye konduğu belli olmayan dağınık bir eve veya dükkana benziyor. Sistemli ve bütüncül bir bakıştan ve duruştan yoksun olduğumuz için bu düzensizlik hali katlanarak ve sarmallaşarak büyüyor ve sürüyor. Küresel çapta ümmet üzerinde kurgulanan ve oynanan oyun ve mizansenler karşısında anlık tepki geliştirmek zorunda kalırken bir türlü toparlanıp uzun vadeli oyun kurucu plan ve programlara vakit ayıramıyoruz. Böylece sorunun bizzat parçası, elim ve müessif olayların bizzat sebebi oluyoruz. Başımıza gelen bela ve musibetleri kendimize yakıştırmayarak sebebi başka yerlerde arıyoruz. Oysa önce kendimize bakmalı değil miyiz?

Maalesef olayları doğru okuyup değerlendiremediğimiz için de bir türlü ümmet olarak içine düştüğümüz acınası halimizden kurtulamıyoruz. 2 milyar dinamik beşeri sermayesi, yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla bütün zenginliğine rağmen yeryüzünde en çok fakirliği yaşayan, en çok güvenlik sorunu olan bölgeleri barındırıyoruz. Devasa sosyo-ekonomik, kültürel, hukuki ve siyasi meselelerimize tedbir ve çare geliştirmek yerine bir de kendimizle savaşıyoruz, mücadele ediyoruz ya, olan biten sınırlı enerjimizi de lüzumsuzca israf ediyoruz. İnsanlığın maskarası oluyoruz!

Allah'ın bize vaatlerinin havadan zenbille ineceği yanılgısı ve miskinliğinden kurtulmalıyız. Allah, Kur'an'dan anladığımız göre, tasarruflarını insanlar aracılığıyla yapar. Olaylara doğrudan müdahale etmez, etmez, etmez. Edemez mi? Pekala edebilir! Ancak, "... bir toplum kendi hallerini değiştirmedikçe Allah, o toplum hakkındaki hükmünü değiştirmez..." (Kur'an, 13.11) veya "... bir toplum kendilerinde olan durumu değiştirenceye kadar Allah ona nimet olarak bağışladığını değiştirecek değildir. (Kur'an, 8.53)

Allah, dilerse bütün insanlık müslüman olur. Hiç kimse O'nun hükmü dışına çıkamaz, karşı duramaz. O her şeye hükmünü geçirendir. "Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri o şeye ancak 'Ol' demektir. O da hemen olur." (Kur'an, 36.82) Lakin inanç ve yaşam konusunda Allah, toplumlara doğrudan müdahalede bulunmaz. "Eğer Rabbin dileyseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı..." (Kur'an, 11.118)

O halde başımıza gelen bela ve musibetlerin ana müsebbibi bizleriz. Allah'ın 'birleşin' 'kardeş olun' 'birlikte mücadele edin' benzeri emirlerini mütemadiyen uymayarak, bu nevi emirlerini hayatımıza rehber edinmeyerek, farkında olalım veya olmayalım, sürekli ve sistematik bir isyan halinde iken Rabbimizden bizi muvaffak etmesini isteyemeyiz. En küçük toplumsal meselelerde dahi uzlaşma ve anlaşma kültürünü henüz daha yaşatamamış iken, sorunlarımızı birlikte çözme iradesini ortaya koyamıyor iken durumumuzun kendiliğinden değişmesini bekleyemeyiz. "Eğer siz sabırlı olur (yani İslam'ı yaşamada tutarlı ve sürekli olur), Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız (yani Allah'ın sizler için rehber seçtiği Kur'an'ın ahkâmını muhafaza ederseniz) onların hileleri size hiçbir zarar veremez. Çünkü Allah onların işlediklerini kuşatmıştır. (Kur'an, 3.120)

Daha ne kadar meselelerimizi başkalarının çözmesini bekleyeceğiz? Ailemize mensup olmayan birilerinin bizim sorunlarımızla başa çıkmasından medet ummaya devam edeceğiz? Müslümanların ihtilafından ve birbirine düşmesinden için için sevinen düşmanlara el açma acizliğinden ne zaman vazgeçeceğiz? Yitik hazinemizi birilerinin bulmasına ümit bağlayacağız? El elin eşeğini türkü çağırarak ararmış.

“Ey iman edenler’ Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah’adır. O zaman Allah, size yaptıklarınızı haber verecektir. (Kur’an, 5.105) Başımıza gelen musibetlerin sebebinin kendi dışımızda arayarak, başka inanç guruplarını suçlayarak kabahatimizi hafifletemeyiz. Biz suçluyuz! Suçlu biziz! Hadi bu dünyada günlük meşguliyetlerimize fazla dalarak gafletimizle kendimizi kandırdık, başkalarını da ikna ettik, ahirette bize bunları bir Haber Veren olmayacak mı? Kendimizi ve başkalarını aldatmaktan vazgeçelim. Daha henüz kendimizi ıslah edememişken İslam’ın bayrağını uzak burçlara dikmek ham hayaldir.

Toparlanmak zorundayız. Rabbimizin bize emanet ettiği İslam mirasını ortada koymamalıyız. Çalışmak, çalışmak, çalışmak zorundayız. Mücadele vermek, mücahede etmek, kenetlenmek, safları sık tutmak zorundayız. Dava sancağımızı yerde koymamalıyız. İnsanlığın adalet ve özgürlük arayışına kulaklarımızı tıkamamalıyız. Topluca, omuz omuza, tek bir istikamete doğru yürüyüşümüzü sürdürmeliyiz. Birlik olmak için her türlü fedakarlığı yapmalıyız. Ümmetin bütünlüğünü sağlamak için kendimizden feda etmeliyiz.

O zaman inşAllah, “doğacaktır sana vadettiği günler Hakk’ın!”

Allah’a emanet olasınız.

Mehmet Fatih Serenli